

Om arbetsglädjen

Detta är ett ord som egentligen kombinerar två grundläggande mänskliga behov:
arbetets betydelse och glädjens styrka i våra liv.

Jag har funderat på hur det är att vara arbetssökande i vår tid. De flesta skriver in sig vid arbetsförmedlingen och sedan gäller det att aktivt söka de jobb som dyker upp.

Skriva ett speciellt papper som heter ”cv”/ curriculum vitae.

C står för ”curriculum och betyder ”lopp”.

V = vitae och betyder ”liv”. Så att skriva sitt cv är skriva ned till sitt ”levnadslopp”.

För den arbetssökande gäller det att skriva en personlig och intressant beskrivning av sina kunskaper, erfarenheter och färdigheter.

Jag tänker på de unga som söker arbete idag. Och som inte kommer in på arbetsmarknaden därför att de är, för unga... Jag tror inte längre på uttrycket att vara utanför eller innanför samhället/arbetsmarknaden. Vi är innanför, allesammans. Det är sannerligen ett tufft arbete att söka jobb. Läs platsannonser, ringa arbetsgivare, skriva ansökan, skicka iväg sitt nyskrivna ”cv”. När man är arbetssökande skulle varje person erbjudas möjlighet att kunna arbeta några timmar i veckan. Det finns arbetsuppgifter som behövs göras överallt. Som inte hinns med idag och ligger där, outrättade, Just nu, tänker jag på de gamla som inte kommer ut i solen när vårsolen och värmen kommer fram. Jag önskar det fanns en sådan bank av sådana arbetsuppgifter, som arbetsförmedlingen ägde.

Vi talar alldeles för lite om arbetsglädjen. Och vad är ett arbete? Tidningsbudet som leverar din tidning till din brevlåda utför sitt morgontidiga arbete. Du som sedan skall läsa denna tidning, utför ett läsarbete. För att inte tala om de som producerat innehållet i tidningen, artiklarna, fotot, de som trycker bokstäverna. Hur producerades papperet till din tidning? Vem högg ned trädet som sedan transporterades på lastbilen tillsammans med andra träd? Vem planterade trädet från början? Vem odlade marken?

För mig betyder arbetsglädje att jag får vara med och skapa någonting tillsammans med andra. Att sätta upp ett mål, stort som smått och sedan arbeta mot detta mål. När kyrkokören skall lära sig en ny körsång då känner vi allesammans av denna upplevelse: en ny arbetsglädje vilar i våra händer, nya noter som vi skall lära känna och jobba med, tillsammans. Och vi har tillsammans ett gemensamt ansvar för hela körens ”arbetsglädje”...

Kanske behövs **ett särskilt ”cv” för arbetsglädjen.** Den är som en motor inom oss som behöver tillsyn och omsorg. Vissa människor verkar äga mera arbetsglädje än oss andra. De utstrålar en inbyggd, naturlig sagolik glädje, över att få göra saker. Få det uträttat. Ingen som helst tvekan, utan från dem kommer orden: jag kan göra det! Och det är inte fråga om martyrer som alltid känner att det är alltid de som ”måste ställa upp”. Nej, det här är personer som har bejakat arbetsglädjens styrka att ge både lust och mod oändligt många gånger. Åldern spelar ingen roll. Dessa personer kan vara riktigt små, mittemellan vuxna och riktigt, riktigt gamla. Kanske beundrar jag barnens arbetsglädje mest, jag tror det.

Li Lundberg, präst i Västanfors Västervåla församling

